

احسان

زود فصل نامه اجتماعی-فرهنگی احسان .
۲۰ صفحه . شماره ششم . بهار و تابستان ۱۴۰۱

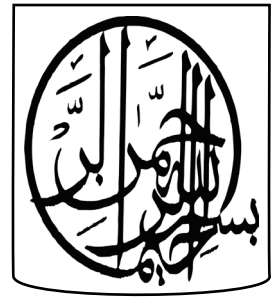
در این شماره میخوانیم ...

- خانواده در ادبیات فارسی
- محبت در خانواده
- معرفی کتاب
- بیماری‌های ژنتیکی

خانواده

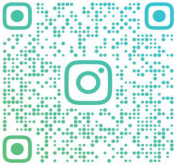
احسان

دو فصل نامه اجتماعی-فرهنگی .
شماره ششم . بهار و تابستان ۱۴۰۱

راه های ارتباطی

دانشگاه اصفهان

EHSAN.PUBLICATION

@EHSAN139807

@SEPIDEH_JAFARI_H

مدیر مسئول

بهناز عموآقائی

طراح جلد

سپیده جعفری

سردبیر

سپیده جعفری

ویراستار

مریم احمدی

هیئت تحریریه

بهناز عموآقائی

سپیده جعفری

تارا برومندی

با همکاری سلماز رفیعی

تقدیر

با تشکر از حمایت مادی و معنوی
امور فرهنگی دانشگاه اصفهان

با سپاس فراوان از ریاست
محترم امور فرهنگی و همچنین
سرکار خانم موسوی، مسئول
هماهنگی نشریات دانشجویی، که
ما را در تهیه و تولید این نشریه
همراهی کردند.

منتظر شنیدن نظرات و پیشنهادات شما هستیم.

بها
رایگان

با تشکر از سرکار خانمها ماهرخ سادات
حسینی و غزل قصری و مریم احمدی

۱۲ محبت در خانواده
سلماز رفیعی

۲۰ معرفی کتاب

۲۲ بیماری‌های ژنتیکی
تارا برومندی

۳ سنتی با مخاطبین
مدیر مسئول

۶ متن کوتاه
بهناز عمواقائی

۸ خانواده در ادبیات فارسی
سپیده جعفری

بسم الله الرحمن الرحيم

عرض سلام و ادب دارم خدمت همه ی شما بزرگوارانی که تا این زمان با مجلد ششم نشریه فرهنگی-اجتماعی احسان ما رو همراهی کردید و ما هم با افتخار بیان می کنیم که همراهی شما رو در طی سه سال متوالی با این مجموعه احساس کرده و همراه داشتیم.

انشاءالله که در صحت و سلامت باشید.داشتم مقالات زیادی را درمورد اهمیت تشکیل خانواده و مفهوم اون مطالعه می کردم و به مبنای ارزش این نهاد اجتماعی- فرهنگی فکر می کردم که با همکاری و نظر قاطع سردبیر و دبیران جدید این جلد از نشریه، بنا رو بر توضیح بیشتر این نهاد، معرفی نقش ها و انتظارات افراد تشکیل دهنده ی مهم ترین کانون اجتماعی یعنی خانواده قرار دادیم.

علت توجه ما به این اصل اساسی و مهم جامعه، بحث روشنگری در مورد اخلاقیات اعضای مختلف یک خانواده، معرفی نقش ها و حسن رفتار هر یک از آنها نسبت به یک دیگر و توجه به توصیه های قابل توجه در مورد افزایش مباحث جمعیتی برای ساخت هرچه بهتر ایرانی آباد بود که در ادامه به صورت توضیح، نقد فیلم، داستان کوتاه، معرفی کتاب های مناسب روانشناسی و همچنین مقالات انگلیسی و آلمانی در قالب های مختلف خواهیم پرداخت. همه ی امید ما در تولید این سری از مجموعه، تولید اثری فاخر در قالب بهبود روابط اجتماعی در خانواده بود که امیدواریم تلاش همه اعضای گروه احسان مورد توجه شما واقع شود. با آرزوی دل هایی خوش، آرامش و اتفاقاتی سرشار از عشق که جاری در همه ی ابعاد زندگی باشد.

بهناز عمواقائی
مدیر مسئول

ثواب یک بوسه

رسول مهربان اسلام فرموده‌اند:
فرزندانان را زیاد ببوسید، به
راستی که برای هر بوسه شما در بهشت
درجه ای است که مسافتش ۵۰۰ سال
است.

روضة الواعظین ج ۲ ص ۳۶۹

سلام ، وقت بخیر
امیدوارم خوب باشید و سلامت

امروز اومدم درمورد خانواده و ارزش گذاری صحبت کنم و و بگم چرا شرایط جوی وجودی مون رو بعضیا نامتعادل می کنند ، شاید خنده دار باشه اما جسم هامون هم شرایط جوی دارنند. یک آن ، مثل بهار جسم مون سبز یک آن شبیه تابستون لبریز از عشق و محبت و یک آن لبریز از شوق فراون برای پا گذاشتن روی هرچه بدی و درک حس خوش خش خش برگ های پاییزی. راستی یادم رفت که بگم یک جو دیگه هم برما حاکم است؛ اشک و آه و درد و درک نبودن ها توی سرمای استخون سوز زمستون. درسته زمستون؛ همونی که ارزش رو، احترام رو، از من گرفت و به جای اون به من تحقیر و تفری داد که گرمای سوزنده ی تابستان که عشق در آن می ریختم را ازین برد، به همین سادگی. قبل ترها فکر می کردم که چی میشه تمام سال برف بیارد و با برف ها بازی کنیم اما هرچه سنم بیشتر شد، متوجه شدم که آدم های امروز نه گرمای دلپذیر تابستون را می فهمند و نه سوز دلفریب زمستون برای عشق های کود کانه برف بازی رو. بعضی از آدم های امروز هیچ چیز را نمی فهمند، دلشان با زبانشان یکی نیست انگار درگیری های ذهنی فراوانی دارنند، و فقط اومدنند بابت اینکه یه برهه از زمان تنهات بزارن و برن. ولی خیلی ساده بگم، مفهوم یه خانواده و قبل از اون مفهوم عشق تنها این نیست. معنای عشق واقعی رو رودکی ها می دونستن:

درعشق تو کس پای ندارد جز من
در شوره کسی تخم ندارد جز من
با اینکه دلم ازغم هجرت خون است
شادی زغم توام زغم افزون است

اندیشه کنم هرشب و گویم یارب هجرانش چنین است وصالش
چون است؟

عشق واقعی همینه ، قدر خانواده هاتون و بدونید
 قدر لحظات بودن کنار همو
 قدر خندیدن های پای تلویزیون
 قدر سینی چای قندپهلوی مادر بزرگ
 قدر رسیدن های پدر از سرکار به خونه و شوق برای
 باز کردن در
 حتی قدر کل کل های ناتموم خواهرها با برادرا و خیلی از
 لطف ها و برکات خداوندی دیگه رو بدونید.
 اگه عشق نکنید و باعشق واقعی بودن هم دیگه رو احساس
 نکنید می شید مصداق شعر جامی که آدم نیستید بدون عشق
 و حافظ که معتقد است آدم بدون عشق باید نابود بشه .
 همدیگه رو تنها نزارید کنار هم کیف کنید بیشتر دست
 همو بگیرید بیشتر کنار هم رویاهای خوب بسازید و همدیگه
 رو فراموش نکنید. در جهان هستی تنها چیزی که می مونه
 و تنها چیزی که میراث واقعیه همه ی ماهاست تنها همون
 عشق است.
 ما با محبت ها مون سرشناس میشیم نیازی نیست که حتما
 سلبریتی مشهور باشیم چون هر کدوم از ما بابت ویژگی های
 وجودی مون دارای شهرتیم و چقدر خوب که با همدلی و
 محبت هامون همدیگه رو بشناسیم.

یا حق

اگر بخواهیم به درک درستی از هر مفهومی برسیم
 لازم است که پیشینه‌ی آن را بررسی کنیم. بررسی
 سابقه‌ی تاریخی و ریشه‌های معنایی باعث می‌شود
 پی ببریم که در پیچ و تاب تاریخ چگونه تحولات بر دیدگاه
 ما و نگاهمان به جهان تأثیر گذاشته؛ نقطه‌شروع کجا بوده و
 چگونه به این جا رسیده‌ایم.

سپیده
 جعفری

برای اینکه پی ببریم مفهوم «خانواده» در شرق چه معنایی دارد
 و نگاه جامعه‌ی ایرانی به خانواده چگونه است به سراغ میراث
 نیاکانمان رفته‌ایم. «شاهنامه»، این گنجینه ارزشمند زبان فارسی،
 در داستان‌های مختلف خود انواع خانواده‌های ایرانی نیاکان را
 به تصویر کشیده است.

در شاهنامه نشان داده می‌شود که نیاکانمان خانواده را نهادی
 مقدس و باارزش می‌دانسته‌اند. جامعه از دل خانواده برمی‌آمده
 و هسته‌ی اولیه هر اجتماعی خانواده بوده است. ازدواج امری
 مقدس بوده و با تشریفات و آداب و رسوم خاص، شکل‌گیری
 یک خانواده جدید را جشن می‌گرفتند و شادی میکردند.

در یک تقسیم بندی کلی، خانواده در شاهنامه به دو دسته
 تقسیم می‌شود؛ خانواده نسبی و خانواده سببی. خانواده نسبی
 شامل پدر، مادر، فرزندان و به طور کلی کسانی که از یک
 دودمان باشند، می‌شود؛ یعنی کسانی که به قول معروف
 هم‌خون هستند. خانواده سببی به خانواده‌ای اطلاق می‌شود که
 در نتیجه پیوند ازدواج با غریبه‌ها به وجود آید. خانواده سببی
 با یکدیگر هم‌خون نیستند و به سبب ارتباط فرد غریبه با
 یکی از اعضای خانواده نسبی اعضای خانواده یکدیگر محسوب
 می‌شوند. برای مثال پدرشوهر و عروس با یکدیگر رابطه سببی
 دارند. خویشاوندی‌های سببی بیشتر به منظورم استحکام پیوند
 خویشاوندی نسبی صورت می‌گرفت.

رابطه‌ی پدر و پسر

پدر دانش و تجربه‌ی خود را به پسر می‌آموخت. پسر ادامه دهنده‌ی دودمان به حساب می‌آمد و ثمره‌ی زندگی پدر بود؛ از اینرو برای حفظ تبار و میراث خاندان و یادگاری از پدر لازم بود که حرفه و اخلاق خاندان را از پدر بیاموزد. در حقیقت فرزند پسر، واسطه‌ی انتقال فرهنگ و نژاد پدران خویش به نسل آینده بود.

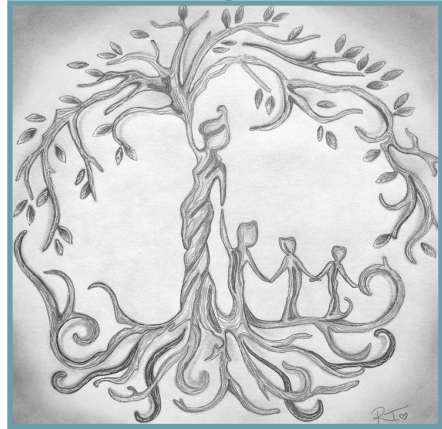
پدر تمام توان خود را برای سعادت و کامیابی پسرش به کار می‌پست و زندگی او را بر زندگی خود ارجح می‌دانست. در مقابل پسر نیز با احترام و فروتنی با پدر رفتار می‌کرد. البته گاهی میان پدر و پسر اختلاف به وجود می‌آمد؛ در این مواقع پسر در عین رعایت احترام پدر، کاری را که به نظرش درست بود انجام می‌داد. در نهایت پدر و پسر نسبت به یکدیگر مهر داشتند و کدورت‌ها و اختلاف نظرها مانع از این نمی‌شد که از مهر به یکدیگر برگردند و راضی به گزند رساندن به یکدیگر نبودند.

پسران برای پدر با یکدیگر تفاوت داشتند. اگرچه پدر نسبت به همه‌ی فرزندان مهر می‌ورزید و وجود هر یک از آنها به نوبه‌ی خود برای پدر ارزشمند بود اما هر یک وظیفه و مقامی متناسب با شایستگی‌شان داشتند. فرزند ارشد دارای منزلت بیشتری بود و پدر برای او ارزش بیشتری قائل بود، به نحوی که اگر پدری به فرزند کوچک‌تر منزلت بیشتری می‌داد نوعی بی‌احترامی تلقی می‌شد. اگرچه زمان تولد بر منزلت پسر اثرگذار بود اما تنها عامل نبود؛ رفتار و حسن عمل نیز از عامل‌های دیگری بود که به پسر نزد پدر ارج و قرب می‌داد.

رابطه‌ی فرزندان

برادران اگر از یک پدر و مادر بودند رابطه‌ای خوب و عمیق با یکدیگر داشتند و در سختی و آسانی پشت یکدیگر بودند. اما در خانواده‌هایی که برادران از پدر و یا مادر یکی نبودند رابطه‌ی خوبی برقرار نبود و به نوعی یکدیگر را خانواده‌ی سببی به حساب می‌آوردند. در بیشتر نمونه‌های این رابطه شاهد درگیری و دشمنی بین برادران هستیم.

رابطه‌ی برادر و خواهر نیک بود و به یکدیگر مهر داشتند. اسیری خواهر ننگ محسوب می‌شد. ارزش خواهر نزد برادر به قدری بود که گاه به عنوان مشاور و رای‌زن در کنار برادر قرار می‌گرفت.

رابطه‌ی مادر و فرزند

مادران به فرزندان خود مهر فراوان می‌ورزیدند و آن‌ها را بر خود و همسرشان ترجیح می‌دادند. بزرگی و مقام و منزلت و دانش فرزند برای مادر مایه‌ی افتخار و مباهات بود و غم و گرفتاری و سختی فرزند، مادر را دل‌آزرده و غمگین می‌کرد.

حفظ آرامش و ثابت و گرم نگه داشتن کانون خانواده برای مادر بسیار مهم بود و آن را به کسب قدرت از سوی پسران ترجیح می‌دانست.

جایگاه دختر

دختران بیشتر از پدرانشان، با مادرانشان (و یا دایه) هم‌نشین و هم‌صحبت بودند. حسن دختر به ابن بود که به مادر شبیه باشد، چه در ظاهر و صورت چه در رفتار و منش.

دختر تا هنگام ازدواج در خانه‌ی پدرش بود. با ازدواج، به خانه‌ی شوهر می‌رفت و در شهر و دیار همسرش ساکن می‌شد. به طور معمول پس از ازدواج ارتباط دختر با خانواده‌اش کم می‌شود. اگر هم اختلافی میان شوهر و خانواده رخ می‌داد، دختر در طرف شوهرش قرار می‌گرفت و از او در مقابل خانواده‌اش حمایت می‌کرد.

نوه و نبیره

مردان نوه و نبیره‌ی خود را دوست داشتند و آن را یادگار خود و ادامه دهنده‌ی تبار می‌دانستند. در برخی موارد زمانی که پدر با وصلت موافق نبود فرزندش را مورد غضب و خشم قرار می‌داد؛ اما همین که خبر تولد نوه به او می‌رسید کدورت را فراموش می‌کرد و با آغوش باز از عضو جدید استقبال می‌کرد و به شادمانی می‌پرداخت. اگر هم پدر در حق فرزند کوتاهی کرد بود و آنچنان که شایسته بود، عمل نکرده بود تلاش می‌کرد تا در تربیت و حمایت از فرزند فرزند جبران کند.

ابر اساس "ژنوگرام روابط خانوادگی در ایران کهن بر اساس شاهنامه فردوسی" نوشته‌ی تیمور مال میر و شیرزاد نعیمی

Solmaz
Rafiei

Eine Liebeserklärung unter den Familienmitgliedern ist eines von den wichtigsten Prinzipien, dass eine Familie zum Erfolg führt und das wird in erfolgreichen Familien kontinuierlich und auf verschiedene Weise gemacht. Die Liebeserklärung spielt eine große Rolle bei der Verbesserung der Qualität der Familienbeziehungen, aber wir müssen erstmal die unterschiedlichen Arten von Liebe kennen. Wenn wir über den Ausdruck „Liebe“ in der Familie sprechen, müssen wir alle Dimensionen in Betracht ziehen, die Folgendes umfassen

- Liebe unter Kindern
- Liebe zwischen Ehepartnern
- Liebe zwischen Kindern und
- Eltern

یکی از مهمترین اصولی که باعث موفقیت یک خانواده می شود، ابراز عشق میان افراد آن است. در خانواده های موفق ابراز عشق و علاقه به صورت مستمر و در اشکال مختلف انجام می شود. ابراز عشق نقش مهمی در بالا بردن کیفیت روابط خانوادگی دارد، اما ابتدا باید بدانیم چند نوع عشق وجود دارد؟ وقتی در مورد عشق در خانواده صحبت می کنیم، باید تمام ابعاد آن را در نظر بگیریم که شامل موارد زیر می شود:

عشق میان زوجین
عشق و محبت میان فرزندان
عشق میان فرزندان و والدین

Liebesbeziehung zwischen Ehepartnern

Die Liebesbeziehung zwischen Ehepartnern hat romantische Dimensionen. Ehepartner wählen einander aus, der Ehebund wird geschlossen und diese Beziehung und dieses Zusammensein lassen sie wachsen

Die Ehepartner müssen vor allen Dingen auf ihre Beziehung Wert legen,

Vernachlässigung in der Beziehung und mangelnde Interaktion verursachen nach und nach Gefühlskälte in der Beziehung und führen zur emotionalen Scheidung

In Anbetracht dessen, dass die Eltern Vorbilder für ihre Kinder sind, können die Kinder solcher Familien viele Probleme in der Zukunft bekommen

رابطه ی عاطفی بین زوجین:

رابطه ی عاطفی زوجین، ابعاد رمانتیکی دارد. زوجین همدیگر را انتخاب می کنند و پیوند زناشویی بین آن ها شکل می گیرد و این ارتباط و با هم بودن، سبب رشد آن ها می شود.

زوجین قبل از هر چیز باید برای رابطه با هم ارزش قائل شوند، عدم توجه به رابطه و نداشتن تعامل خوب، رفته رفته رابطه را سرد کرده و منجر به طلاق عاطفی می شود.

با توجه به این که والدین الگویی برای فرزندان هستند، فرزندان این خانواده ها در تعامل با هم، به مشکلات زیادی برخورد می کنند.

Liebe unter Kindern

Die Liebe unter Kindern ist weitgehend abhängig von der Beziehung unter ihren Eltern, weil wie bereits erwähnt die Eltern Vorbilder für ihre Kinder sind; wenn sie eine gute Beziehung haben, lernen die Kinder das auch und kommunizieren gut miteinander. Außerdem, wenn die Eltern Erziehungskompetenz gelernt haben und mit ihren Kindern gerecht sind, haben die Kinder dann auch eine gute Beziehung untereinander

عشق و محبت میان فرزندان ارتباط بین فرزندان، تا حد زیادی به ارتباط والدین آن‌ها مرتبط است؛ چرا که والدین، الگوی فرزندان هستند. اگر ارتباط والدین با هم درست باشد، فرزندان نیز این را یاد گرفته و با هم ارتباط خوبی برقرار می‌کنند. علاوه بر آن اگر والدین مهارت فرزند پروری را بلد باشند و نسبت به فرزندان خود عدالت را رعایت کنند، آن‌ها رابطه خوبی با هم خواهند داشت.

Liebe zwischen Kindern und Eltern

Die Familie ist der erste und wichtigste Ort, an dem sich die Persönlichkeit eines Menschen bildet. Diejenigen, die bedingungslose Liebe von ihren Familien nicht bekommen, stoßen auf Schwierigkeiten. Die Qualität der Beziehung zwischen Eltern und Kinder bestimmt ihre Beziehungen zu anderen insbesondere zu ihren Ehepartnern

عشق میان فرزندان و پدر و مادر خانواده، اولین و مهمترین جایی است که شخصیت فرد در آن شکل می‌گیرد. افرادی که عشق بی‌قید و شرط را از طرف خانواده دریافت نمی‌کنند، در روابط آینده نیز دچار مشکل می‌شوند. کیفیت رابطه والدین و فرزندان، چگونگی رابطه او با افراد دیگر به خصوص با همسرش را تعیین می‌کند.

Warum müssen wir „zu lieben“ lernen

Um zu lieben, braucht es Fähigkeiten, genauso wie alles andere und jede Fähigkeit kommt mit Erfahrungen und Übung. Gary Chapman der Schriftsteller des Buches „Die fünf Sprachen der Liebe“ sagt: Menschen drücken ihre Liebe auf fünf verschiedene Arten aus

1. Lob und Anerkennung
2. Zweisamkeit - die Zeit nur für euch
3. Geschenke, die von Herzen
4. Hilfsbereitschaft
5. Zärtlichkeit

Menschen brauchen all diese Arten von Liebe. Jeder Mensch braucht eine Art der Liebe mehr als die anderen, die wir die Hauptsprache der Liebe nennen. Wir alle brauchen kontinuierlich Liebe, damit der Speicher der Liebe in unserem Wesen gefüllt wird. Ein Mangel dieser Fähigkeit nimmt den Menschen die Gelegenheit zu lieben und geliebt zu werden.

انسان ها به همه این ۵ نوع ابراز عشق نیاز دارند. در هر فردی نیاز به یکی بیشتر از سایر انواع عشق ورزی است که به آن زبان اصلی عشق در آن فرد می گوئیم. ما انسان ها نیاز داریم به طور مستمر محبت ببینیم تا مخزن عشق یا همان ذخیره عشق در وجودمان پر شود. نداشتن مهارت عشق ورزی باعث می شود فرد از فرصت محبت کردن و مورد محبت واقع شدن توسط عزیزانشان بی بهره بماند.

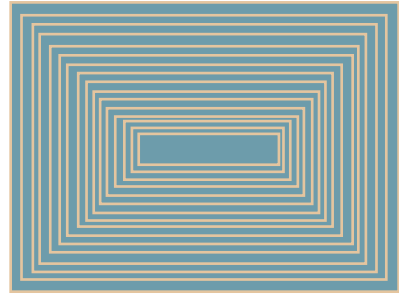
چرا باید مهارت عشق ورزی را بلد باشیم؟
عشق ورزی نیز مانند هر کار دیگری نیاز به مهارت دارد و هر مهارتی با دانش و تمرین بدست می آید.
گری چاپمن نویسنده کتاب پنج زبان عشق می گوید:
انسان ها به ۵ نوع مختلف به هم ابراز محبت می کنند:
- کلمات تایید آمیز
- وقت گذراندن
- هدیه خریدن
- خدمت کردن
- تماس فیزیکی

Die Methoden der Liebe unter den Familienmitgliedern

Wie erwähnt, Liebeserklärungen brauchen Bewusstsein, Fähigkeit und Übung. Im Folgenden stellen wir Methoden vor, die helfen, die Qualität der Kommunikation unter Familienmitgliedern zu verbessern und die Liebe zu vergrößern

Machen Sie sich „zu lieben“ zu 1- ihrer Gewohnheit

Es kommt sehr häufig vor, dass sobald die Kinder erwachsen werden, denken die Eltern, dass sie keine Liebe mehr brauchen oder sie lieben sie mit Methoden, die speziell für Kinder sind, was ihnen nicht sehr gefällt! Auf der anderen Seite denken die Kinder manchmal, dass ihre Eltern keine Liebe mehr brauchen, aber diese Denkweise stimmt nicht; die Mitglieder einer Familie müssen einander fortlaufend und immer lieben. Versuchen Sie die Hauptsprache jedes Familienmitgliedes zu finden und ihm so umgehen, wie er es mag, damit er Ihre Liebe spüren kann

روش های عشق ورزی در میان افراد خانواده:

۱. عشق ورزی را عادت خود کنید:

بسیار دیده می شود که پدر و مادر به محض بزرگ شدن فرزندان با تصور این که او دیگر بزرگ شده است، او را بی نیاز از محبت می پندارند و یا با روش هایی که مخصوص کودکان است، او را مورد محبت قرار می دهند که چندان به مذاق آنان خوش نمی آید.

یا برای نمونه ای دیگر، فرزندان پدر و مادر خود را بی نیاز از محبت می دانند در صورتی که این طرز فکر درست نیست. محبت و عشق ورزی باید به صورت مستمر و در تمام عمر فرد باشد.

بهتر است زبان اصلی عشق هر یک از افراد خانواده را پیدا کنید و آن جور که او دوست دارد با او رفتار کنید تا متوجه محبت شما شود.

2. *Üben Sie, gut zuzuhören Wenn wir gut zuhören respektieren wir die andere Person. Zuzuhören ist anders als hören; Zuhören ist eine Fähigkeit, hören Sie ihnen zu und versuchen Sie, die Gefühle zu verstehen. Die Kinder, die diese Fähigkeit gelernt haben, erfahren erfolgreicher Beziehungen*

۲. خوب گوش کردن را تمرین کنیم:

با خوب گوش کردن ما به طرف مقابل احترام می گذاریم. گوش کردن، تفاوت زیادی با شنیدن دارد. گوش کردن یک مهارت است، به سخنان او گوش دهید و سعی کنید احساسات او را درک کنید. کودکانی که این مهارت را یاد گرفته اند، روابط موفق تری را تجربه می کنند.

3. *Drücken Sie Ihre Liebe verbal aus aus Viele Leute können ihre Liebe verbal nicht ausdrücken. Den Satz „Ich liebe dich“ zu sagen oder anderen Familienmitgliedern rechtzeitig Komplimente zu machen, ist sehr wichtig. Sagen Sie Ihrem Ehepartner/ Ihrer Ehepartnerin und Ihren Kindern, wie wertvoll sie Ihnen sind. Vergessen Sie auch niemals, sich bei ihnen zu bedanken; das wird ihre Liebe zu ihnen sehr steigern*

۳. به صورت کلامی ابراز محبت کنید:

بسیاری از افراد نمی توانند به صورت کلامی ابراز محبت کنند. به زبان آوردن جمله دوستت دارم یا تحسین به موقع دیگر افراد خانواده بسیار مهم است. به همسر یا فرزندان خود بگویید که چه اندازه برای شما ارزشمند هستند. همچنین تشکر کردن را هرگز فراموش نکنید؛ اینکار محبت آن ها را نسبت به شما بسیار بیشتر می کند.

4. Nehmen Sie sich Zeit füreinander

Zeit zusammen zu verbringen ist nicht nur eine Art von Liebe, sondern erhöht auch die Nähe zueinander. Sie können eine Zeit vereinbaren und gemeinsam spazieren gehen. Diese Methode ist eine der stärksten Methoden, Liebe zueinander auszudrücken; weil eine Person sich aus Respekt vor der anderen Zeit nimmt, diese mit ihr verbringt und mit ihr redet

۴. برای یکدیگر زمان بگذارید:

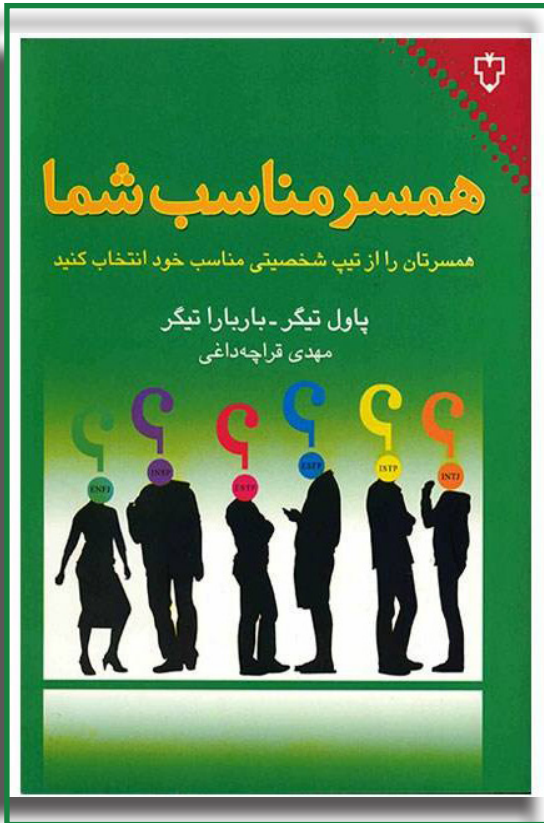
سپری کردن زمان با هم علاوه بر این که نوعی ابراز عشق به حساب می آید، باعث افزایش صمیمیت نیز می شود. می توانید زمانی را تعیین کنید و با هم به گردش بروید. زمان گذاشتن برای هم، یکی از قدرتمندترین راه های ابراز عشق به همدیگر است؛ چرا که فرد به احترام نفر مقابل، وقت خود را خالی کرده و به صحبت با او می پردازد

5. Seien Sie Humorvoll

*Humor ist eine Weise um Interesse zu zeigen, aber verhalten Sie sich immer höflich und respektvoll
Am Ende müssen wir darauf hinweisen, dass die Familie ein Kapital eines jeden Menschen ist und man muss versuchen, dieses kostbare Kapital mit Sorgfalt und Liebe zu schützen*

۵. شوخ طبع باشید:

شوخی نیز یکی از راه های ابراز علاقه است؛
اما همیشه مودب و با احترام رفتار کنید.
در پایان باید به این موضوع اشاره کرد که
خانواده سرمایه هر انسانی است و باید تلاش
کرد این سرمایه ی گرانبها را با مراقبت و
عشق حفظ نمود

تست MBTI ، یکی از تست‌های شخصیتی است. این تست، با در نظر گرفتن یک‌سری فاکتورهای مهم که شخصیت ما را شکل می‌دهند؛ ۱۶ تیپ مختلف شخصیتی را ارائه می‌دهد.

امروزه روشی که این تست برای شناخت ارائه می‌کند در حوزه‌های مختلفی (از جمله انتخاب رشته، انتخاب شغل و ...) کاربرد دارد.

در این کتاب به یکی از کاربردهای تست، انتخاب همسر، پرداخته شده. با مطالعه‌ی

این کتاب در گام اول متوجه می‌شویم که کدام حالات خلقی و شخصیتی همسر آینده‌مان با شخصیت ما سازگار نیست. و در گام دوم، پی می‌بریم هر کدام از رفتارهای همسرمان به دلیل چه ویژگی شخصیتی است و با طرز فکر و نوع نگاه او به جهان آشنا می‌شویم.

البته غافل نشویم که یکی دیگر از ویژگی‌های این کتاب - اگرچه که در اسمش به آن اشاره‌ای نشده - خودشناسی است. به طور کلی با مطالعه‌ی این کتاب می‌توانیم به شناخت و درک متقابلی از خود و همسرمان دست یابیم.

باربارا دی آنجلیس از نویسندگان کتاب‌های روان‌شناسی و خودیاری است. کتاب‌های او در سراسر جهان به زبان‌های مختلف به چاپ رسیده است.

کتاب‌هایی که معرفی می‌کردیم، کتاب‌هایی است که خوب است هر کسی قبل از ازدواج آن‌ها را مطالعه کند. این دو کتاب به ما کمک می‌کند درباره‌ی ویژگی‌ها، علایق، سلیق، شیوه رفتار مورد علاقه و همه‌ی چیزهایی که برای داشتن زندگی مشترک موفق باید بدانیم اما به ما نگفته‌اند، آگاه شویم.

به هر نوع بیماری که در اثر اختلال های ژنتیکی ایجاد شود بیماری ژنتیکی اطلاق می شود .
 ناهنجاری ژنتیکی ممکن است طیفی از ناهنجاری های جزئی مثل جهش در یک نقطه از DNA در یک ژن خاص تا ناهنجاری های عمده مثل اضافه یا کم شدن بخشی از کروموزوم یا مجموعه کروموزومی را شامل شود.

Epidermodysplasia
Verruciformis

این بیماری که تحت عنوان مرض مرد درختی هم از آن یاد می شود پدیده ای ژنتیکی و بسیار نادر است. روی صورت، گردن و بدن مبتلایان به این بیماری معمولا ماکول هایی به رنگ قرمز متمایل به قهوه ای مشاهده می شود و گاهی زخم هایی روی این نواحی به وجود می آید. متأسفانه تا به امروز هیچگونه درمانی برای این بیماری کشف نشده و قطع عضو تاکنون بهترین راهکار ارائه شده از سوی جامعه پزشکی بوده است.

سندروم آنجلمن (Angelman)
 یک اختلال ژنتیکی است که باعث اختلالات رشدی، مشکلات عصبی و گاهی اوقات تشنج می شود. افراد مبتلا به سندرم آنجلمن معمولاً لبخند می زنند و شخصیت های شاد و هیجان انگیز دارند. تاخیر در رشد، بین ۶ تا ۱۲ ماهگی، معمولاً اولین نشانه های سندرم آنجلمن است. تشنج اغلب بین سنین ۲ تا ۳ سالگی شروع می شود.

پروگریا یا پیری زودرس کودکان

سندرم ژنتیکی پروگریا یا پیری زودرس کودکان، کلیه اندام های بدن کودک را تحت تاثیر قرار می دهد. علائمی که در بدن شخص مبتلا ظاهر می شود کاملاً متفاوت از پروسه طبیعی سالخوردگی است. به همین جهت قابل کنترل نیز نیست.

این بیماری چه در دختران و چه در پسران به یک نسبت (یک نفر از هر یک میلیون کودک) دیده می شود. علت آن نیز، بروز جهش ژنتیکی در کروموزوم های فرد است؛ اما مکانیسم دقیق این تغییر ژنتیکی هنوز کاملاً شناخته نشده است. بدیهی است که درمان برای پروگریا وجود ندارد و اکثر کودکان مبتلا، در ۸ یا ۱۳ سال ابتدای زندگی، جانشان را از دست می دهند.

سندرم تریچر کالینز

یک بیماری نادر اتوزوم غالب است که با بدشکلی‌های جمجمه‌ای - صورتی نظیر وجود نداشتن استخوان‌های گونه همراه است. سندرم تریچر کالینز ادر هر ۵۰۰۰۰ تولد یافت می‌شود. خصوصیت‌های فیزیکی رایج آن عبارتند از: چشمهایی که به پایین نگاه می‌کنند، میکروگانثیا (فک پایین کوچک)، نداشتن حس شنوایی، زایگوما (استخوان گونه) غیر تکامل یافته، افتادگی بخش جانبی پلکهای پایین و گوش‌های بدشکل یا عدم وجود گوش. البته امروزه موسساتی برای انجام آزمایش‌های ژنتیکی هست تا از به دنیا آمدن کودکانی با نقص‌های این‌چنینی جلوگیری شود.

عمودی

۱. صاحب اثر حلیه المتقین-نویسنده در جست و جوی زمان گمشده
۲. ملایم-حایز
۳. رتبه-جواب شنیده
۴. مشکی-ساز تیره- آری
۵. حرف انتخاب-
۶. پهلوان وسط زورخانه
۷. سرما-نوعی غذا-
- پیش شماره
۸. گنگ-ماده فرار- حرف افسوس
۹. اسب سیاه-بی تحرک
۱۰. بخشی از اوستا- فوری
۱۱. خداوند-صاحب اثر آواز درختان

افقی

۱. از علمای علم نجوم، صاحب اثر التقاسیم فی معذفه الاقالیم-در سرودن مثنوی سبعة سیاره شهرت یافت
۲. دورویی-اولین سلسله ایرانی
۳. گرداگرد دهان-له شده
۴. خالص و ناب-سلاح کاشتنی-شامگاه
۵. دریا-آراینده بدن-واحد وزنی-اولین رئیس جمهور امریکا
۷. رمان معروف ماتیس-از شهرهای مازندران-گوشت ترکی
۸. از امپراطوری های قدیم-عقیده-پیرو سنت
۹. لام-از نام های خدا به معنای کارساز
۱۰. بیزنده-نوعی عدسی
۱۱. پوشاندن-واحد پول الجزایر

- امیدواریم از این جلد هم لذت برده و ما را به دوستان و آشنایان خود معرفی کنید.
 - لطفا نظرات و انتقادات پیشنهادی خود را از طریق راه‌های ارتباطی با ما در میان بگذارید.
- ایام به کام

تنها صخره‌ای که ثابت می‌ماند و تنها نهادی که کار می‌کند، خانواده است.

